

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemnik velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemnik velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicijska, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 137.

V Ljubljani, v ponedeljek 17. junija 1889.

Letnik XVII.

Tržaške razmere.

Tržaška „irredenta“ je pokazala svojo nevoljo vsled nepovoljnega izida v Durandovi zadevi s tem, da je binokostno nedeljo nastavila petardo pred stanovanjem imenovanega italijanskega konzula. „Triester Zeitung“ piše o tej poulični demonstraciji:

„Vprašanje je, ki je vsem na jeziku: Kdo so provzročitelji teh nakan, ki škodujejo imenu mesta, in kje so najti? Naravno je, da tu ne mislimo osebo, ki je na povelje položila petardo pred stanovanje italijanskega konzula, temveč se obrača vprašanje proti provzročiteljem škandala. Ker se petarde in potrebno razstrelivo ne kupujejo na javnem trgu in se tudi petarde ne narejajo pri odprtih vratih, zato je popolnoma opravičeno vprašanje po izviru, iz katerega izhajajo ideja in sredstva. Tu stojimo pred neznano stvarjo. Za osebo se ne gre, in vsejedno je, katere narodnosti je, ali je pristojna v Avstrijo, ali v Italijo. Tukaj nihče ne dvoji, kateri stranki moramo pripisavati petarde in vse protiavstrijske demonstracije v novejšem času, in marsikdo v Trstu more v tem oziru mnogo pojasniti; sicer pa moramo le domnevati, a upanje gojimo, da bode slučaj odkril provzročitelje ostudnostij, ki mestu gotovo ne koristijo.“

Naša mestna uprava pa ima sedaj priliko, da z dejanjem mednarodne dvorljivosti ovrže vsako sumnjo, kakor da bi njeno politično ravnanje dajalo pogum provzročiteljem in tovarišem pri naklepih proti varnosti osebe. Na primeren način naj v imenu prebivalstva izrazi obžalovanje konzulu Durandu. Ker je ta oseba tujega značaja, bilo bi to dejanje demonstrativna odpoved vsem katilinskim eksistencijam, ki hočejo iz Trsta narediti torišče nemirov, preprirov, političnih agitacij in v novejšem času tudi nevarnosti življenju in premoženju. Ta manifestacija bi bila tudi zavrnitev vseh početij, ki so pred kratkim časom v lepem primorskem mestu vzbudili nezadovoljnost pri domačinih in gostih.“

„Presse“ temu dostavi: „Pričakujemo, da bode tržaški mestni zastop odločno postopal proti „otro-

čarijam“ irredente; ako boče molčal, potem vémo, koliko je ura, in po tem se bode tudi ravvalo.“

Skraini čas je, da merodajni krogi strogo pazijo na tržaške razmere.

Krščanska akademija v Pragi.

(Izviren dopis.)

Dovolite, g. vrednik, da s sledečimi vrsticami obrnem pozornost slovenskega občinstva, posebno rodoljubne naše duhovščine na važno društvo češko „Krščansko akademijo“. Pred seboj imam XIII. poročilo „akademije“ za leto 1887, katero priča, kako lepo napreduje to društvo v Čehih. Tega leta štela je akademija 1282 članov iz vseh stanov, na čelu ji je arhitekt A. V. Barvitijs. Razdeljena je akademija v tri sekcije. Prvi, vednostni odsek izdaja „Časopis katoličeskega duhovenstva“ in bode že l. 1890 izdal prvi zvezek obširnega dela „Encyklopedie věd theologických“. Drugi odsek „Obecná Jednota Cyrillska“ ima tak namen, kakor naše Cecilijino društvo: gojiti pravo cerkveno petje. V praški cirilski šoli učilo se je cerkvenega petja nad 100 pevcev in pevke. „Cyr. Jednota“ ustanovlja po vsem Češkem farna cirilska društva, da se tako ideja pravega cerkvenega petja vkorenini med ljudstvom. Tretji odsek za umetnost skrbi za umetno in pravilno izdelovanje vseh cerkvenih potrebščin in orodja za službo božjo. In na to posebno opozorim slovensko duhovščino. Žal, da cerkveni predstojniki največkrat za drag denar kupujejo tovarniška dela Nemcev (tudi židov) na Dunaji. Koliko so vredna taka tovarniška dela, lahko se kmalu prepričajo. Kupi n. pr. najlepši mašni plašč in čez 10, 15 let ne bo več podoben prvemu. Skušnja me uči. Zato še zdaj občudujemo nekdanje stare kazule, tako umetno in trdno vezene, da se stoletja ohranijo. In ravno v tem obziru je akademija krščanska najtoplejšega priporočila vredna. Dunajski tovarnarji prodajajo tovarniška, akademija pa prodaja ročna dela po vzorcih in obrisih čeških umetnikov, zgotovljena s češkimi rokami. Paramentni ustav akademije daje delo 18 de-

kletom, on more delati ceneje kakor dunajski tovarnarji, ker noče imeti nobenega dobička od dela, ampak izpolnjuje le namen društva, da razširja okus za pravo cerkveno umetnost. Vse, kar pride iz akademije, je pristno, po cerkvenih določbah izvršeno. Tu ni nikakega „talma“; vsako sleparstvo je strogo izločeno. Imel sem priliko videti pri sosednjem župniku delo krščanske akademije, krasen velum za 50 gl. iz težke svile, s pravim zlatom debelo vezan, da sem se čudil, kako more akademija po taki ceni delati. Kolikor mi je znano, rečem, da bi tak velum pri najboljši firmi dunajski stal najmanj 80 gl.

Ko je leta 1887 akademija poslala na Dunaj v razstavo umetnostnega muzeja darove, katere je namenila za zlato mašo sv. Očeta vredne čez 12.000 gl., darove, ki so bili večinoma izgotovljeni v akademiji, dejal je grof Pergen: „Wir Wiener sind geschlagen — wir haben nur Fabrikwaaren, Wien ist in künstlerischer Hinsicht nicht die Hauptstadt von Oesterreich — Prag schlägt uns zu Boden.“ Enako se je izrazil dunajski prof. Neumann. Ko je presvetli cesar obiskal to razstavo, izrazil se je proti nadškofu zelo laskavo o teh cerkvenih napravah. Omenim naj še, da so znašali l. 1887 prejemki odseka za umetnost čez 55.000 gld., in gotovo se je od tedaj delovanje akademije še bolj razširilo.

Gledé na vse to cerkvenim predstojnikom še enkrat z dobro vestjo prav toplo priporočam akademijo krščansko, kedar naročajo cerkvenih paramentov ali posod za službo božjo. Obrnejo naj se do „Akademie Křesťánské v Praze, Č. d. 223 — I. Retezova ulice, ali pa tudi do g. kateheta Frant. Ekerta, iskrenega prijatelja Slovencev, ki bode vsakemu rad postregel s svetom in priporočilom. Ob enem pa se drznem opomniti tudi slavno akademijo krščansko, naj od časa do časa v našem listu priobči kako poročilo o svojem delovanju, da se še bolj seznanimo s tem velevažnim društvom bratskega naroda češkega.

LISTEK.

Zavetišče.

(Zgodovinska povest. Češki spisal Al. Dostál, prevel —r—.)
(Dalje.)

Na dvorišči je nastalo koj živahnejše življenje. Rizek je brusil lovske nože, Kitka je trolil na rog, drugi so prinašali kopja, sulice, pušice, loke itd. Vsa se je pripravila, kakor je mogel najbolje. Sprejaj sta stala Rizek in njegov prijatelj Nekrasa, ki je bil že na gradu kakor doma in je hodil samo v Nezdice k sorodnikom.

Naredili so lov na divjo zver v Topli in sosednjih vaseh. Volkovi so se upali res preblizo in so preteli človeškemu življenju. Da, govorilo se je tudi o raztrganih ljudeh, o napadenih popotnikih in oropanih bajtah. Malo so sicer verjeli tem vestem, toda druhal divjih zveri raztrga lahko tudi več ljudi.

Podložniki so se zbirali krog svojega gospoda; od vseh strani je prihajalo mnogo oboroženih lovecev, in Kitka je skliceval glasno na rog trobeč vse može. Sicer se je smejal Hroznata podložnikom, pa danes

se je preresno držal. Samo zahvalil se je za izjave ljubezni.

„V straških gozdih je največ divjačine, ker so gosti gozdi najbolj pripravi brlogi zaradi težkega pristopa.“

„Dobro. Kos gozda, ki je najbližji vasi, bomo obdali; k vsakemu gonjaču naj se postavi strelec z lokom. Vsi naj imajo gorjače in nože. Zategnjeno trobenje naj bo znamenje, da je treba prihiteti na pomoč. Zvečer se snidemo vsi pod Straževom. Zaradi varnosti naj nas prešteje tudi kakšen kmet in naj si dobro zapomni število, da se bomo mogli prepričati, ali katerega manjka. Torej z božjo pomočjo.“

Naprej so šli jezdec in podložniki so začeli z gorjačami tleči ob debela. Tu pa tam se je slišalo zavijanje. Skozi tihi gozd so se razlegali glasovi rogov. Odmev je ponavljal v skalovji mnogobrojne glasove.

„K lepemu delu si prišel, bratec. Iz dolgega časa se podamo na volkove in medvede. Ako bom katerega ubil, imel bom saj novo odejo.“

„Nič se ne jezim, zamenjajoč zver za ljudi v tarčo svojim puščicam. Gnusilo se mi je že vedno prelivanje krvi na bojiščih. Malo dni sem še-le pri

vas, in glej! mirno življenje na kmetih mi je všeč. Vojskovanje ni prav prijetna reč.“

Pavel Nekrasa in Rizek sta bila vedno skupaj kot neločljiva tovariša. Spremljala sta Hroznata. Ta pa je zahajal v preveč globok gozd ter se tako njenemu pogledu zgubljal. Rizek je moral opomniti svojega gospoda, naj nikar ne hodi svojevoljno v nevarnost.

„Preveč vnet je vaš gospod. Gotovo ljubi svoje podložnike.“

„Saj ga tudi črté njegovi sosedje, kateri ravna s svojimi podložniki kot s sužnji.“

„Sužnji v krščanskih deželah!“

„Zato se naseljuje pri nas toliko rodbin, da bi mirno živele v senci našega grada. Pa premalo zemlje je za toliko ljudi; žito ne zadostuje, gospod je razdal polne zaloge, in naše žitnice so zdaj prazne.“

„Ali imajo naselniki res mir pri vas?“

„Sezima je živel zmiraj rajši v miru kot v sovraštvu, in Hroznata, ta sploh ne ljubi roparskih napadov, bitek in vojsk.“

„Potemtakem ne bo šel nad Turka, na onega grozovitega sovražnika krščanstva in krivičnega vladarja sv. dežele.“

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. junija.

Notranje delo.

Zadnja bomba v *Trstu* pred hišo italijanskega konzula Duranda je merodajne kroge menda vendar primorala, da so začeli snažiti in pometati. Kakor znano, sgrabili so in odvedli v zapor vrednike lista „Independente“, po domače „Impertinente“. Temu listu se je prejšnja leta to že večkrat pripetilo, povod pa je bil vselej — irredentovska izjava. Splošnje se sodi, da je sedanje sodnje postopanje zoper vrednike v zvezi z zadevo italijanskega konzula Duranda.

Včeraj se je v ogerskem državnem zboru predital cesarjev reskript glede *delegacij*, ki se bodo dne 22. t. m. sešle na Dunaji. Volitve za delegacije v ogerskem državnem zboru so se vršile danes. Z drugim cesarskim pismom se je zasedanje obeh zbornic preložilo do dne 12. oktobra. Cesar bo delegacije sprejel dne 23. t. m.

Poljskim listom se poroča z Dunaja, da bo *naučni minister Gautsch* tudi še bodočo zimo ostal v palači naučnega ministerstva, ker se vlada trudi na vse kriplje, da bi tudi v jesenskem zasedanju preprečila kočljivo šolsko razpravo. Zaradi tega bo pred vsem zahtevala, naj se reši novi kazenski zakonik.

Poslanec pl. Zallinger pravi v pismu, s katerim se volilem priporoča kot kandidat, da je vlada s svojo *šolsko novelo* pokazala, kako malo spoštuje katolike. „Grazer Volksblatt“ piše k temu: „Gosp. Zallinger ima s svojo tožbo prav. Gotovo je tudi, da je složno postopanje mej vlado in desnico pri teh razmerah dlje časa nemogoče.“

Vnanje države.

„Osservatore Romano“ naznanja važno pismo papeža *Leona XIII.* nadškofu milanskemu v zadevi Rosminijancev. Papež se v njem sklicuje na lastnoročna pisma, katera je leta 1882. v istem vprašanju poslal nadškofom turinskemu, milanskemu in vercelskemu. Odločno naglašja, da se je dekret, ki obsoja 40 stavkov iz Rosminijevih knjig, proglasil pod varstvom najvišje papeževe oblasti. Sv. Oče zahteva, naj se zabranjujejo vsi povodi k razprtijam in strogo izvršujejo razsodbe sv. Stola, ki zadevajo njegovo avtoriteto. „Osserv. Rom.“ povdarja, da je to papežovo pismo znamenito zaradi odločnosti na eni in ljubeznjivosti na drugi strani. V dobi, v kateri sovražniki in izdajci tako ljuto napadajo cerkev, treba je pred vsem ogibati se nespametnih razprtij v lastnem taboru.

„Köln. Ztg.“ se poroča z Dunaja, kako se je poslovil od našega cesarja *črnogorski* knez Nikita: „Ko je knez spremljal cesarja k vozu, poslovil se je bajé jako pristrčno, kakor je tudi najtopleje zatrdil grofu Kálnoky-u svoje prijateljsko mišljenje nasproti Avstriji. Toda to gospoda pl. Kallay-ja ne bo premotilo gledé Bosne. Vsak pot je knez nesel seboj gostoljubno avstrijsko darilo rumenih zlatov, toda sedaj je moral pa bržkone oditi s praznimi žepi.“

Srbsko regentstvo se odločno protivi nameri metropolita Mihaela, da bi proglasil ločitev kraljevega zakona za neveljavno, pač pa bajé namerava predložiti novi skupščini načrt, s katerim se Nataliji dovoljuje naslov in pravice kraljice in ob enem letna dvornina. S tem bo kraljici omogočeno, da bo smela v Srbijo priti, kadar se jej bo zljubilo. — Brzobjavka iz Belegrada odločno oporeka trditvi, da je ruski poslanik Persiani regentstvu predlagal vojaško zvezo mej Rusijo in Srbijo, akoravno se ne more tajiti, da se Srbija vedno bolj bliža Rusiji.

„Ne vem, kaj je obljubil jeruzalemskemu romarju, in ne bo li izjeme naredil.“

„Mi dva pa bova šla na vsak način, ali ne?“

„Ravno zdaj si mi zagotavljal, da ti je všeč mirno življenje v našem kraju.“

„To bo moje zadnje delo na bojnem polju. Potem se vrneva sém —.“

„In bova vživala v sreči konec življenja ter pripovedovala otrokom o hrabrih prednikih.“

Starčka bi se bila dalje pogovarjala, kar prilomasti z gostega gozda na-nju medved. Sama dva se mu postavita. Rizek ga pošegeče s pušico in Nekrasa ga udari z gorjačo po glavi. Še kratko traja boj. Okoli zmagovalcev se je nakopičilo lovec in gonjačev; veseli glasovi rogov so naznanjali, da je prvi medved ubit. Naložili so ga na pripravljene sani in so nadaljevali lov.

„Kje pa je vladika?“

Rizek pogleda okoli sebe; pa gospoda nikjer ni. Tudi ni prišel pogledat plena. Morda je kam zašel! Rizek in Nekrasa sta hitro šla za Hroznato, da ga poiščeta. Dvoje sani so že napolnili z divjačino, ko se je zaslislalo zategnjeno trobenje, kličeč na pomoč. Vsi se stresejo; vsak hiti za glasom v globočino gozda. Zver bega sem ter tje, nobeden se ne briga

Tako pravi „Voss. Ztg.“, da je odpoklicanje dosedanjega poslanika v Sufiji le korak v ruskem smislu, kajti Srbija je svojemu novemu zastopniku strogo zahtevala, da mora občevanje s princem Ferdinandom pretrgati ter le še obravnavati z vlado. Glasilo zmerne ogerske opozicije „Pesti Naplo“ ne išče ključa k istočnemu položaju in politiki monarhije v Belemgradu, marveč v Berlinu. Avstro-Ogerska mora najprvo pojasniti in točno določiti svoje razmerje k iztoku in posebno k Srbiji. To bo po listovem mnenju glavni nalog letošnjih delegacij.

Predvčeraj je došla v *rusko* prestolnico nevesta velikega kneza Pavla. Ob cesti so stali vojaki v špalirju, narod pa je navdušeno pozdravljaval zarčence in nujine sorodnike. Car, kralj grški, prestolonaslednik in vsi veliki knezi so jahali, carevna, nevesta, in velike kneginje so se pa peljale v pozlačenih vozovih. — „Journal de St. Pé.“ oporeka najnovejšim Rusiji sovražnim časnikarskim vestem, takó n. pr., da je dobil srbski metropolit Mihael iz Rusije navodila, da je odpotoval ruski vojni minister Vanovski v Pariz z vladnim naročilom, naj v zvezi z generalom Anenkovom določi nadrobne točke francosko-ruske zveze; Vanovski bo šel skoraj gotovo v Ems, ne pa v Pariz. — „Berliner Börsen-courier“ pravi, da so vse vesti o ruskih oboroževanjih izmišljene ter niso nameravale nič drugega, nego da bi razburile borzne kroge. Če oborožuje Rusija, stori isto, kakor vse druge države. Rusija se ravna le po starem načelu: „Si vis pacem, para bellum!“

„Köln. Ztg.“ poroča: *ruski* poslanik v *perzijski* prestolnici, knez Dolgoruki, je svetoval svoji vladi, naj porabi pol milijona rubljev v zlatu za podkupljenje perzijskih državnikov. Toda car tega ni hotel storiti, ker je vedel, da bi v tem slučaju Anglija žrtvovala cel milijon. Pač pa je na lastno roko storil v tej zadevi korak, ne da bi bil poprej o tem kdo vedel iz njegove okolice. Pri slovesu od perzijskega šaha je namreč slednjemu rekel, da ga jako veseli njegov obisk, vendar pa ne more zamolčati, da je šah jako veliko dovolil Angliji, in to na kvar Rusiji; dotične prednosti za Anglijo so sedaj sicer večinoma odstranjene, toda šah bo prišel v Anglijo, kjer se bo morda zopet dal pogovoriti. Za ta slučaj mora car naglašati, da stoji ob perzijski meji enkrat stotisoč bajonetov, katerih ne bi potem mogel zadržati, da ne bi prekoračili meje. Car je te besede govoril francoski, šah pa je molčal ter se odpeljal.

„Post“ trdi nasproti vestem nekaterih listov o pretrganju diplomatske zveze mej *Nemčijo* in Švico, da dosedaj ni nič znanega o odpoklicanju nemškega poslanika iz Švice. Ravno ta list tudi pravi, da so trditve o neugodnem izidu Samoa-konference za Nemčijo zlobne in brez vsake podlage.

Včeraj je menda *francosko* državno sodišče, oziroma njega preiskovalna komisija, izročila listine in spise v pravdi zoper Boulangerja in tovariše državnemu nadpravdniku, ki bo še pred 25. dnem t. m. stavil svoje predloge sodišču. Ker se je treba pa držati postavnih kontumačnih obrokov, sešlo se bo državno sodišče še-le meseca avgusta. „Temps“ trdi, da sodišče ne bo sodilo Boulangerja samo zaradi napada zoper varnost države, marveč tudi zaradi navadnih hudodelstev, katera je pokazala preiskava. Drjavno sodišče se bo še-le odločilo, ali bo sodilo tudi o teh zločinih ali pa prepustilo to zadevo pristojnemu vojnemu sodišču.

V *italijanski* zbornici je pri razpravi o proračunu finančni minister naznanil, da so se bistveno zboljšali dohodki pri mnogih davkih in da se bo razloček mej proračunjenimi in dejanskimi dohodki znižal od 37 na 12 ali 13 milijonov. Carina ni le dosegla vpostavljenega zneska, marveč ga je celo prekosila. Tudi pri pridobitini in neposrednih davkih se je obrnilo na bolje.

zúnjo. Gré za človeško življenje! Lovci so težko prodirali. Vsem se je bralo na obrazu vprašanje: „Kdo je neki v nevarnosti?“

„Najbrž vladika. Davno smo ga že pogrešali. Šel je sam v gozd.“

„Hitro, hitro! zopet trobi. Gotovo je velika nevarnost, ako kliče Hroznata na pomoč.“

Dva lovca, ki sta se drvila mej prvimi, privežeta konja k drevesu. Hitita, kolikor mogoče najhitreje. Tretjič se sliši glas rogú — toda ta je že prav kratek. Rizek in Nekrasa sta že na mestu, na mali trati. — Grozen prizor — ob hrast oprt bojuje se Hroznata z velikim medvedom, ki se ravno pripravlja k skoku. Grozno rujove, ker je dobil več ran. Hroznata drži zlomljeno kopje v obrambo. Rizek odskoči — pomeri — in zadene medveda v odločilnem trenutku. Zdaj priskoči Nekrasa in ga udari z zakrivljeno sabljo. Medved se zgrudi na tla. Vladika je rešen. Med lovci nastane veselo ukanje. Pogled na vladikovo desno ramo pouči vse, da je bil bojevan krut boj mej njim in medvedom.

(Dalje sledi.)

Izvirni dopisi.

Iz litijske okolice, 16. junija. S čudom opazujemo tukaj volilno gibanje za deželni zbor v litij-skem okraji. Dozdeva se nam, kakor da bi zopet oživel Vesteneckovi časi žalostnega spomina. Dela in ruje se zopet zlasti zoper duhovnike. Nekod iz Litije izbaja géslo: „Duhovnikov ne voliti, ne za volilne može, ne za poslance.“ Nasproti se nam pa na vso moč sili gosp. Janez Jeretin, to je mali posestnik iz Gradca pri Litiji, ki ima ob enem malo krčmo. Mož se mora pač sam sebi čuditi, kako pride on med kandidate za deželni zbor. Dovršil je le ljudsko šolo starega časa. V njegovi krčmi ne najdeš nobenega slovenskega časnika in morda nobene slovenske knjige. In tak se opa ponujati za deželnega poslanca in postavljati se zoper duhovščino!

Njegovi pristaši seveda govoré ljudstvu: „Mi hočemo takega poslanca, ki pozná naše kmetске žulje.“ Ali gosp. Jeretin je ravno prav malo kmet, ampak navaden krčmar, vsaj jaz ga še nisem videl, da bi bil prijel za drevo ali motiko. Tu moram pač reči, da je vsak župnik na Kranjskem več kmetovalec, kot gosp. Jeretin in da kmetске žulje bolje pozna, kot on in več zemljiškega davka plačuje. S kako pravico se torej v njegovem imenu hujška zoper duhovščino in priprosto ljudstvo pohujšuje s tem, da med nje vrže nesramno géslo: „F . . . ne voliti.“

Če me vprašate za njegove zasluge, ne vém pač prav nobenih. Da je cestni prvomestnik in da parkrat v letu okrajne ceste pregleduje, to ni pač nobena zasluga, to je njegova dolžnost. Saj je zahteval plačo in cestni odbor mu je moral 400 gl. na leto privoliti. Zdaj se vé obeta on vsakemu, kar hoče. Tistim, ki želé cesto čez Bogensperg, hoče jo delati čez Bogensperg; tistim pa, ki bi jo raje imeli čez lupinško bukovje, jo pa obeta skozi lupinško bukovje. Tudi drugod je za ceste z obljubami jako radodaren. Samo mislim, da dela on račun brez krčmarja, in da bodo pri vseh teh rečeh, ki jih on obeta, imeli še drugi vmes govoriti, ter je celó mogoče, da se njegov prvomestniški stol prekucne, predno bo on vse te obljube mogel dopolniti.

Če me vprašate za njegovo politično mišljenje, vam odgovarjam, da je bil njega dni posebno dober prijatelj Vesteneckov, ki mu je enkrat še posebno milost izkazal, da je ravno njemu dovolil pri vojaškem naboru v Ponovičih pijačo točiti.

Zastran Slovenstva boste gosp. Jeretina zastonj iskali ondi, kjer se za narod kaj dela ali žrtvuje. Tak je kandidat, za katerega se neki, ki se štejejo med litijske inteligencijo, tako strastno potegujejo.

Iz Žminja v Istriji, 15. junija. Hrvatska stranka je v naši občini sijajno zmagala. Izvoljenih je devet naših fiduciarjev s 145 glasovi proti 69 glasovom protivne taljansko-šarenjačko-irredentovske stranke. Evo Vam imena naših fiduciarjev: Miklavčič Karol, 2. Kovačič Peter, 3. Vitulič Anton, 4. Križanec A., 5. Pamič Antončič Toma, 6. Benčič Košič Ivan, 7. Sufić Sinčič Blaž, 8. Modrušan Matej, 9. Pušić F. Vsi oni so vrli narodnjaki, ki bodo glasovali za predložene hrvatske kandidate.

Borba je bila strahovita. Taljani so po svoji prirojeni kulturi za našimi žvižgali ter jih na vse načine izzivali. Podkupovanja, vina in jedi ni manjkalo tistim, ki so se prodali. Ali malo jih je bilo, kakor vidite iz gornjih števil.

Naši Taljani se posebno odlikujejo z neverstvom in krivimi nauki, ki jih tresejo med narod, zato so se vsi duhovniki te občine združili s svojimi vernimi ovčicami, da se zatre oholost naših Taljanov-irredentov in brezvercev. Dan pred volitvami je tekla kri. Taljani in njihove podrepnice bili so kakor vzdvižani proti našim miroljubnim in vernim državljanom. Napadli so poštenjake naše v tabakarni po dnevu, ko so si ti hoteli kupiti smodek. Gospod občinski tajnik Butković in gosp. učitelj iz Sent-Petra v Šumi, Boršič, braniti sta se morala z revolverjem v roki, in srečno sta odnesla zdravo kožo. Gosp. poštarja Frana Perić-a pa so podrli na tla, z nogami po njem hodili ter mu prizadeli težko rano na glavi. Zopet se je pri tem tepežu najbolj odlikoval že zadnjič omenjeni Hugo Retti, taljanskega kralja podložnik, ki je med drugimi največ kriv vsem nemirom v Žminju. Taljanska stranka agitirala je očito v proti-avstrijskem smislu. Govorila je namreč seljakom, da ne smejo držati z onimi, ki so za cesarja in v službi cesarja. Narredile so se od naše strani potrebne prijave, katere

bodo še mnogo spravile na dan. Da so grdili svečenike, o tem še govoriti ni treba, ker se ob sebi razume. Vlada avstrijska storila bi vsem mirnim in zvestim avstrijskim državljanom v Žminju veliko ljubav, ako bi rečenemu Hugu Retti-ju pokazala pot v blaženo Italijo, odkoder je prišel. Hrvatski rodoljubi ugibljujejo, odkod imajo ti taljansko-irredentovski agitatorji toliko denarja. Dajali in ponujali niso samo po goldinarji, nego od 10 do 50 gld.

Dvanajst pretlinih in po naših mislih ponarejenih pisem prišlo je v roke našim narodnjakom. Seljaki so sami prišli tožiti tiste, ki so jih skušali podkupiti. Kaka nasilja in krivice so se godile vernim avstrijskim Slovanom v Istriji, čitati bodete imeli priliko v naših primorskih novinah. Vsi verni avstrijski državljani se nadejamo, da se bodo koncem vendar dunajski vladi odprle oči, da bode z vso strogostjo proti istrskim neodrešencem, posebno pa proti demonstrativnemu ponašanju taljanskih podanikov postopala, in v to nam Bog pomoz!

Iz Gradca, 15. junija. (Izlet društva „Triglav“ v Ormož.) Že takoj iz začetka, ko se je sprožila misel, naj društvo naše letos napravi izlet v one slavljene slovenske gorice, ki so narodu našemu rodile toliko zaslužnih in slavnih mož, v rojstveni kraj Stanka Vraza, vzprejeli smo to nakano z največjim navdušenjem. Z nestrpnim veseljem pričakovali smo Slovenci in Hrvatje trenutka, ko nam bode dano gledati ono lepo krajino, kjer se deroča Drava vije mej solnčno slovensko gorico in zelenim hrvatskim bregom. Nismo se varali nadejajoč se mnogobrojne vdeležbe od strani slovanske mladine.

V binkoštni ponedeljek, dne 10. junija, ob polu šestih zjutraj zbralo se je na južnem kolodvoru nad sedemdeset zastopnikov skoro vseh plemen slovanskih. Mej sviranjem tamburaške godbe odvezli smo se proti jugu. Na Pragarskem pričakovala sta nas odposlanca ormoške čitalnice, gosp. dr. Lemež in nadučitelj Porekar, ter nas pozdravila v njenem imenu. Mnogobrojno občinstvo vzprejelo nas je na ormoškem kolodvoru. Z burnimi „živio“-klici spremili smo pozdrav predsednika ormoške čitalnice, g. dr. Žižka. Njemu sta se zahvalila g. stud. jur. Kotnik v imenu „Triglava“, g. stud. med. Domalčević za Hrvate. Navdušenje naše pa je priklopilo do vrhunce, ko je gospica Olga Geršakova s krasnim nagovorom poklonila venec s trakom, na kojem se je v zlatih črkah blestel napis: „Društvu „Triglav“ — ormoške deklice“, ter ga pripela na našo zastavo. Ponosno korakali smo potem z razvito okrašeno zastavo načelu s kolodvora skozi mesto proti čitalnici. Mej potom obsule so nas ormoške dame z dežjem krasnih šopkov.

Kar nam je še do banketa preostajalo časa, porabili smo v to svrhu, da si ogledujemo prijazno, lično mestoce.

Ob 1. uri popoldne pričel se je banket v prostornih, lepo okrašenih sobanah čitalničnih. Vdeležilo se ga je blizu 140 oseb. Banketu je predsedoval predsednik „Triglava“, g. Kotnik, ki je v navdušenih besedah napil ormoški čitalnici, a vzlasti gosp. dr. Geršaku in dr. Žižku. Oba imenovana gospoda nazdravila sta v lepih, v srce segajočih besedah slovanskemu dijaštvu in društvu „Triglavu“.

Z burnim odobravanjem in ploskanjem bila je vzprejeta napitnica navzočim slovanskim damam, katero je izpregovoril g. drd. De Franceschi. G. Rakež nazdravil je akad. društvu „Hrvatski“, posebno povdarjajoč velike zasluge, koje si je le-to društvo steklo za naš izlet; g. Korun zastopnikom bolgarskega, g. Konečnik onim poljskega naroda. V imenu akad. društva „Hrvatske“ govoril je gosp. Domalčević, za Bolgare g. Mamotarkov, za Poljake g. vitez Kukiel.

Prečitano se je tudi precejšnje število telegramov, izmed katerih omenjamo samo brzojavko državnega poslanca dr. Gregorca, dr. Hrašovec v Celji, in one akademičnih društev: „Srbadija“, „Slavija“ in „Ognisko“ v Gradci. Ko so vrli tamburaši zavrili že par komadov, končal se je banket ob polu peti uri.

Koncert, kojega vzpored je bil jako bogato zastavljen, obetal nam je izvrstne zabave. Vršil se je v prostranem vrtu g. dr. Geršaka v podnožji vinskih goric. Nad vhomom bil je napravljen krasen elavolok z napisom: „Pozdrav Tebi, nada naša!“ Slavnost imela bi se pričeti stoprav ob 6. uri; ali že dolgo prej zbrala se je v vrtu nepregledna množica odličnega občinstva, prišedšega iz cele okolice daleč na okrog; v posebno velikem številu je bila zastopana častita duhovščina, gospoda

iz bratske hrvatske dežele in iz sosednjega Ljutomera.

Ko je tamburaški zbor pod vodstvom g. stud. med. Kuharja odsviral Jenkovi „Naprej“, nastopil je na okrašenih oder g. Rakež ter v imenu „Triglava“ pozdravil zbrano gospodo v kratkem nagovoru. — Vse točke vzporeda vršile so se izborno ter bile vzprejete z burnim ploskanjem. Zlasti se je odlikoval vrli tamburaški zbor, kateri je moral malone vsak komad po trikrat ponavljati. Nad vse so nas pa navdušili zvonki glasovi dičnih gospic v mešanem zboru čitalnice ormoške, kateri je prej sestavljenemu programu dodal še dve točki. — Z dolgo časa trajajočimi „živio“-klici bil je aklamovan od občinstva nadopolni naš „Triglav“-skladatelj g. stud. med. Švab, kateri je za izlet na Stritarjeve besede „Pri pastirskem ognju“ zložil lep osmerospjev s bariton-solom. Čestitamo njemu in izvrstnemu našemu pevovodji gosp. De Franceschi-ju na lepem vspehu!

V zabavnem delu svirala je godba iz Ptuja. Ker nam je bilo vreme tako izvanredno milo, zabavali smo se še dolgo časa pod jasnim, v zvezdnem ognju žarečim nebom; marsikateri izmed nas pridobil si je ondi dragega prijatelja, s kojim se je veselil v prijetnem razgovoru. Vsakemu izmed nas pa je ostalo živo prepričanje, da v svojem življenji še ni prebil tako lepega večera.

Torek, dan 10. junija bil je odmenjen za izlet v okolico. Ob 9. uri odpravili smo se na pot, ki nas je v družbi ljubeznivih gospa in gospic védla skozi prijazni gozdič prijetno navkreber, dokler nismo dospeli do vinskih goric. Ondukaj smo na vzvišenem prostoru občudovali okolice krasoto, koje se ni moglo do sita napasti naše željno oko. Tu smo zrlj ravno na ptujsko polje; tam zopet nas je nesel pogled od Ceroveca, Stanko Vrazovega doma, do daljnega Ljutomera, a tam preko Drave razprostiralo se je pred nami vinorodno hrvatsko Zagorje. Vsak izmed nas je tu moral vzklikniti s pesnikom: „Ille terrarum mihi praeter omnes angulus ridet!“

Nedostaje mi besedij, da bi dostojno opisal one lepe urice, prežite na tem kraju, ko smo v senci mogočnih jablan legli na mehko trato, kjer so nam stregli z raznovrstno jedjo in z vinom, katerega morejo roditi le one blagoslovljene gorice, katere je naš Stanko tako krasno opeval.

Je li čudo, da nam je v takem položaji kakor blisk potekel čas? Je li čudo, da, ko je prišel trenotek bridke ločitve, ter smo sedeči v vagonih željno se ozirali nazaj v to krajino pred nami bežečo, da je vsak v svojem srcu storil trdni sklep, da bode še enkrat v svojem življenji obiskal to grudo zemlje, kjer smo se tako lepo radovali svoji pri svojih?!

Dnevne novice.

(Volitve volilnih mož za isterski deželni zbor.)

Doslej ima narodna stranka zagotovljenih 6 poslancev za deželni zbor v Poreču, in sicer po dva v političnih okrajih Volosko, Koper in Lošinj. V poreškem okraju je pridobila narodna stranka občino Motovun, ki je volila 7 volilnih mož, in občino Oprtalj, ki je volila 4 narodne može. Kako ste volili občini Vrsar in Poreč, ni še znano. Ako volite tudi občini Vrsar in Poreč narodne može, zmagala bi narodna stranka tudi v poreškem okraju. Iz pazinskega okraja so došle jako vesele vesti. V Pazinu je narodna stranka izbrala 22 mož, v Žminju 9, in skoraj gotovo je zmagala tudi občina Tinjan. Ako zavedni rodoljubi storé svojo dolžnost, je tudi v puljskem okraju zmaga gotova. Kdor pozna razmere v Istriji, mora biti ponosen na take vspehe narodne stranke. Isterski kmet je večinoma zadolžen, torej odvisen od svojih upnikov, pristašev taljanske stranke, in vendar se je srčno in zavedno postavil na noge ter pokazal svetu, da še živi in se zaveda narodnosti in poštenosti.

K dobremu izidu volitev pa največ pripomore navdušenost za narodno stvar, ki se tudi v Istri kaže v jasni podobi. Tako poroča „Edinost“, da so dne 5. in 6. t. m. volili „fiducijare“ v občini bužetski (Pinguente). Lahoni so napeli vse sile, da bornim kmetom vsilijo svoje može. Vso noč od 5. do 6. t. m. so volileci hodili v volilno dvorano in oddajali glasove. Od daljnih krajev so možje prišli peš v Buzet. Ne dolga pot, ne trud jih nista ostrašila, najmanj pa pretnje Lahonov. Celó sivolaz 102 leti star priprost mož je prišel v Buzet iz daljnih hribov in po dolgem čakanju oddal glas za narodne

može. Drug slučaj dokazuje jeklen značaj isterskih kmetov. Kmet iz Rakitoviča je prišel volit v Buzet. Lahonski postopač mu je vsilil 1 gld in list z imeni lahonskih fiducijarjev, katere je mož tudi volil. Ko so sovaščani zvedeli to nečast, odbrali so njegove ovce od vaše čede, katero je pasel vaški pastir, ter mu sporočili, naj v prihodnje svoje ovce sam pase. Prevarjenega reveža je bilo sram. Drugi dan je šel zopet v Buzet ter izjavil pred političnim komisarjem, da je bil prevarjen za 1 gld. Glas njegov je bil uničen. Narod, ki ima v svoji sredi še take poštenjake, ni še propal, marveč ga čaka lepša bodočnost.

(Deželnozborske volitve.) Po radovljiškem in kamniškem okraju se je raznesla govorica, da gosp. vladni svetovalec Josip Dralka kandiduje za mestno skupino Tržič-Radovljica-Kamnik. Ta govorica je neosnovana. — Iz trebanjskega volilnega okraja se nam poroča, da so v občini krški izvoljeni 4, v ambruški 4, v šentviško-zatiški 4, v trebanjski 6, v šmarješki 5 mož, ki bodo vsi glasovali za gg.: L. Svetca, dr. Fr. Papeža in Ignacija Žitnika.

(Imenovanje.) G. Simon Rutar, c. kr. profesor na tukajšnji višji realki, je imenovan konservatorjem osrednje komisije za zgodovinske spomenike.

(Volitve na Goriškem.) G. Matija Jonko, ki je bil na volilnem shodu dne 6. t. m. sprejet kot kandidat za slovenske trge, je naznanil, da ne sprejme kandidature. Odbor političnega društva „Sloga“ je vprašal g. Josipa Ivančiča, c. kr. notarja v Tolminu, ali sprejme kandidaturu v tej skupini. Na njegov dovoljen odgovor priporoča ga „Sloga“ kot kandidata. Vsled tega pa je prazno jedno mesto v velikem posestvu. Za to mesto pa „Sloga“ priporoča gosp. Andreja Lisjaka, zdravnika v Gorici.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda za Celovec in okolico) bode imela jutri, 18. junija, ob 8. uri zvečer, v hiši rokodelskih pomočnikov svoj letni občni zbor po sledečem dnevnem redu: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo blagajnika o denarstvenem stanju. 3. Volitev novega odbora. 4. Razni nasveti. — Prosta zabava. — Vse ude te podružnice, kakor tudi vse rodoljube in one, ki želijo pristopiti, najljubšeje vabimo, naj bi se tega zbora v prav obilnem številu vdeležili. ODBOR.

(Akademično društvo „Triglav“ v Gradci) ima v sredo, 19. junija, v hotelu „Zum goldenen Ross“, Marienhilferstrasse, svoje III. redno zborovanje. Na dnevnem redu je: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo knjižničnih revizorjev. 3. Odlok društvenega soda. 4. Poročilo tajnikovo o izletu. 5. Slučajnosti. Začetek ob 8. uri zvečer. Gosti dobro došli!

(Iz Ljubljane) so včeraj popoldne potegnili ribiči v „Malem grabnu“ truplo čevljarskega pomočnika Frana Jeršina iz Štefanje vasi. Nesrečnej je bil božjasten. Truplo so prepeljali v mrtvašnico pri sv. Krištofu.

(Pasji kontumac) je c. kr. okr. glavarstvo ukazalo v občini Dobrunje pod Ljubljano.

(Umrlo) je v Ljubljani od dne 9. do 15. junija 15 oseb, in sicer 8 moškega in 7 ženskega spola; med temi 8 v deželni bolnišnici, 1 v hiralnici. Rojenih je bilo 16 otrok, 4 moškega, 12 ženskega spola.

Raznoterosti.

— O novi bolezni vinske trte se poroča iz Italije: Ravnatelj patologično-vegetalne postaje je našel minole dni na trtnih peresih novega parasita, „lecidomya verophila“, katerega dosedaj niso še nikjer videli. Neki rimski list tolaži s tem, da so vinorejci itak vsled izborne Crispijeve politike primorani, izlivati vino po tleh.

— Vsled lakote, kakor poroča neko uradno poročilo angleškemu parlamentu, umrlo je l. 1888. v Londonu devetindvajset oseb.

— Osemnajststo dijakov vseučilišča v Löwenu je poslalo sv. Očetu brzojaven protest zoper slavnost na čast Giordanu Brunu.

— Prva žrtev G. Brunove slavnosti. Neki radikalni italijanski list poroča, da je redarstvo v Rimu zaprlo nekega dijaka, ki je pri „Porta Solara“ v dva francoska duhovnika metal kamenje ter pri tem kričal: „Viva Giordano Bruno!“

Telegrami.

Dunaj, 17. junija. Po dvornem naznanilu se bo cesar dne 20. t. m. vdeležil slovesnega spreveda sv. Rešnjega Telesa.

Dunaj, 16. junija. Kralj Milan bo odpotoval iz Carjigrada v Opatijo, odtod pa naravnost v Pariz; meseca julija se bo povrnil v Belgrad.

Lvov, 16. junija. Trg Sjenjava v jaro-slavskem okraji je popolnoma pogorel. Dve-sto družin brez strehe.

Belgrad, 16. junija. Miljutin Garašanin je dobil od preiskovalnega sodnika ukaz, da mej preiskavo ne sme zapustiti Belegagrada. Nastanil se je v svoji tukajšnji hiši, kamor bo prišla iz Zemuna tudi njegova obitelj.

Pariz, 17. junija. V Puydedôme-u je bil oportunist Leguay izvoljen za senatorja. — V Ivrys-sur-Seine-u so Boulanger, Laguerre, Laisant, Naquet, Déroulède prodrli kot ob- občinski svétniki. — Zatrjuje se, da se je prine Louis Napoleon vsled poziva svojega očeta odpovedal kot italijanski častnik.

Strassburg, 16. junija. Kakor poroča deželni list, pričakujejo v državnih deželah nemškega cesarja koncem junija.

Amsterdam, 17. junija. Perzijski šah je došel ter se nastanil v „Amstel“-hotelu.

Tržne cene v Ljubljani

dné 15. junija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 —	Špeh porojen, kgr.	65
Rež, „ „	4 66	Surovo maslo, „	72
Ječmen, „ „	4 66	Jajce, jedno „	1 —
Oves, „ „	3 —	Mleko, liter	7
Ajda, „ „	4 83	Goveje meso, kgr.	54
Proso, „ „	5 —	Telečje „	48
Koruza, „ „	5 —	Svinjsko „	46
Krompir, „ „	2 78	Koštrunovo „	32
Leča, „ „	12 —	Pišanec „	60
Grah, „ „	13 —	Golob „	18
Fizol, „ „	11 —	Seno, 100 kgr.	2 23
Maslo, kgr.	80	Slama, „	2 32
Mast, „ „	70	Drva trda, 4 □ mtr.	6 40
Špeh svež, „ „	54	„ mehka, „ „	4 20

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Brata Eberl,
izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov
in napisov.
Pleskarska obrt za stavbe in meblje.
Ljubljana,
za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.
priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse
v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot
znano rešeno fino delo in najnižje cene.
Posebno priporočilne za prekupece so **oljnatе barve**
v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem
lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše
nego vse te vrste v prodajalnah. (11)

Cenike na zahtevanje.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Odlikovan: 1873, 1881.

Josip Deiller,
tovarna za cerkveno blago in razprodaja
— cerkvenih oprav —
na Dunaji VII., Zieglergasse 27.
Zastopnik **Franc Brückner.**
Proti gotovi naročbi se najtočneje
izvršujejo vsakovrstne
cerkvene oprave
kot: kazule, pluviali, dalmatike, velumi,
štrole, baldahini, zastave itd., kakor tudi
celi ornati.

Odlikovan: 1873, 1881.

Čitalnična restavracija v Ljubljani.
Podpisani si usojam naznaniti, da sem dne 8. junija
na lastno režijo prevzel zgorajšnjo restavracijo. Vestno se
bodem trudil, da bodo častiti gostje moje gostilne pazljivo,
hitro in prijazno postreženi, ter se priporočam mnogobroj-
nemu obisku. — Točilo se bo izvrstno mačeno pivo, kakor
tudi dolensjska in štajerska vina. — Izborna kuhinja.
Velespoštovanjem
FRANC KAUBE,
restaurateur.
(3-3)

P. n. volilec v kmetiških občinah političnega okraja po- stojinskega in logaškega!

Častiti volilci!

Dne 4. julija t. l. si bodele zopet izbirali dva poslanca za deželni zbor. Na željo mnogih prijateljev in znancev se tudi jaz oglašam za jeden izmed dveh sedežev v zbornici, katera Vi oddajate.

Po treznem premisleku sem se udal od mnogih strani izraženim željam, da prevzamem poslanstvo, ki je sicer častno ali težko in odgovorno breme, ako mi je naklonite.

Po vsem volilnem okraji ne utegnem hoditi, da bi Vam razlagal svoj program, ker sem sedaj edini dušni pastir na precej veliki fari.

Slovenski duhovnik sem — v teh besedah je ves moj program. Delati želim po vseh svojih močeh za blagor katoliškega slovenskega naroda ter imeti vedno pred očmi kot zvezdo-vodnico zlate besede „**vse za vero, dom, cesarja**“, ker te besede obsejajo vse, kar more veren Slovenec želeči in za kar se mora poganjati. Vsaki prenapetosti sem nasprotnik. Hodim srednjo pot, odločno pa zahtevam to, kar spoznam za pravo in narodu koristno.

Zlatih gradov Vam ne obetam, ker je bolje malo obetati, pa več storiti.

Darka in revščine tudi jaz ne bom odpravil, storil pa bodem dobrega, kolikor bom najbolj vedel in mogel, — csem ustreči tako nihče ne more. Trudil se bodem, da se nekatere stare postave predelajo in nove naredé, ki bodo v resnici pospeševale napredek in blagostanje naše domovine.

Čeravno sem se rodil v ribniški dolini, vendar mi teče po žilah čista notranjska kri, ker rodbina moja izvira iz Notranjske po očetu iz Planine, po materi iz Begunj pri Cerknici. Večji del svoje duhovniške službe sem preživel na Notranjskem in reči smem, da poznam Notranjsko da zadnjega kota. Živim med priprostim narodom, občujem z njim vsak dan, vidim njegovo bedo in potrebe, zato poznam njegove želje.

Trudil se bom v prvi vrsti, da se pomaga kmetiskemu stanu, ki je korenina naroda in temelj države.

Ne vsiljujem se Vam; izvolitev prepuščam Vaši prosti volji, vesti in resnemu prevdarku.

Duh časa je nasproten veri in duhovščini. Strupeni liberalci si prizadevajo na vso sapo, da bi izpodkopali vero, edino upanje naše v dnevih trpljenja, in postavili v zadnji kot nas duhovnike, ki smo bili in bomo najzvestejši sinovi svojega naroda.

Častiti volilci! Vi sedaj govorite in dokažite, da tudi Notranjska ni še okužena po puhlem liberalizmu, ampak da je jedro našega ljudstva še popolnoma zdravo, njegova ogromna večina verna in da še živila v njem in bodeta živela stara vera in staro poštenje.

V PLANINI, dné 14. junija 1889.

Janez Podboj,
župnik planinski.

Vremensko sporočilo.					
Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme
		opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju	Mokrine na 24 ur v mm
7. u. zjut.	732.9	16.6	sl. svzh.	oblačno	6-40
15. 2. u. pop.	731.7	25.0	sr. jzap.	del. jasno	dež
9. u. zveč.	732.2	15.4	sl. zap.	oblačno	
7. u. zjut.	732.7	14.4	sl. zap.	dež	3-90
16. 2. u. pop.	731.4	28.2	„	del. jasno	dež
9. u. zveč.	731.7	18.6	sr. zap.	oblačno	
Srednja temperatura obeh dni 19.0° in 18.7°C., za 0-6° in 0.3° nad normalom.					

Dunajska borza.		
(Telegrafično poročilo.)		
17. junija.		
Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 50 kr.	
Srebrna „ 5% „ 100 „ 16% „	83 „ 70 „	
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109 „ 30 „	
Papirna renta, davka prosta	99 „ 35 „	
Akije avstr.-ogerske banke	900 „ — „	
Kreditne akcije	301 „ 75 „	
London	119 „ 70 „	
Srebro	— „ — „	
Francoški napoleond.	9 „ 52 1/2 „	
Cesarski cekini	5 „ 65 „	
Nemške marke	58 „ 52 1/2 „	

Katoliška tiskarna
priporoča raznovrstne
vizitnice
po nizki ceni.

Diseldorfske oljnatе barve v tubah.
ADOLF HAUPTMANN,
prva kranjska tovarna
oljnatih barv, firneža in laka
v **Ljubljani.**
Pisarna in zaloga: **Šolski drevored 6** (semeniščno poslopje).
Filijala: **Slonove ulice 10-12**
priporoča slikarjem, dljakom, stavbenim in pohištvenim mi-
zarjem, likarjem kakor sploh p. n. občinstvu svoje priznane izvrstne
izdelke ter pošilja na zahtevanje cenilnike zastonj in franko.
Oljnatе barve v ploščevinastih pušicah le najboljše vrste, posebno
pripravne za razprodajalec, po nižanih cenah; v dežah od 25 klg.
naprej primerno ceneje.
Perstene, mineralne in kemične barve.
Kupovalcem večjih množin prednostne cene.
Vse vrste slikarskih in likarskih čopičev in slikarske patrone.

Specialiteta: Ultramarinmodra in zelena barva.

Otvorjenje knjigoveznice v Idriji.
Naznanjam, da sem otvoril v Idriji na Glavnem trgu novo
knjigoveznico,
ter se najuljudneje priporočam sl. c. kr. uradom idrijskim, častiti
duhovščini domači in iz okolice, gg. učiteljem in p. n. občinstvu za
naročila.
Izdelujem tudi škatulje za klobuke, kelihe in monštrance. Po-
stregel bodem dobro.
Z odličnim spoštovanjem
Miha Bergant.
(3-2)